ادامه از صفحه اول

ریشه‌یابی توهین به هنرمندان

مجبور می‌شود که از در پشتی سالن فرودگاه، مخفیانه خارج شود. روزی با فیلم‌های درحال‌نمایش برخورد می‌کنند؛ حتی اگر منجر به آتش‌زدن سینما شود. روزی با چاپ کتاب‌هایی که نمی‌پسندند به مخالفت می‌پردازند؛ حتی اگر کتاب‌فروشی مرغ آمین را تخریب کنند. روزی هم از زبان بعضی لیدرهای آنان می‌شنویم که یک‌سره با عبارات ویژه و فحش‌های آن‌چنانی به پایین تا بالای سینما و سینماگران افترا می‌بندند یادآوری سخنان مشهور یکی از هنرمندان مرحوم کافی است تا عمق فاجعه روشن شود. اما ریشه‌یابی این نوع سخنان و رفتارها که به احتمال زیاد در آینده نیز بروز خواهد کرد، البته اگر دولتی باب میل حضرات سر کار نباشد:

۱- می‌دانیم اهانتی که به بهانه پوشش بانوان شرکت‌کننده در جشن حافظ از قلم نویسندگان «یالثارات‌الحسین» شده، متوجه مردان سینماگری بوده که زنان بدحجاب خود را همراه داشتند. خطاب آنان با آن عبارت عمیقا زشت و نفرت‌انگیز، مردان بوده‌اند. معنی‌اش این است که این جماعت قلم‌به‌دست اصولا زن‌ها را به رسمیت - به عنوان یک انسان مستقل- نمی‌شناسند. اگر از نظر فکری قبول می‌داشتند که بانوان، انسان‌هایی هستند در تراز مردان و انسان درجه‌دو نیستند، خطاب به زنان مطلب می‌نوشتند نه مردان. همین تفکر می‌گوید چون زنان بدون شوهرانشان کسی نیستند و این مردان هستند که به همسرانشان می‌گویند: بدحجاب باش یا خوش‌حجاب! کلا از نظر این نوع فکر و اندیشه و اعتقاد، مرد ارباب زنی است که همه رفتار فردی و اجتماعی‌اش به خواست و دستور مردان، اعم از شوهر یا پدر یا برادر، شکل می‌گیرد.

بدیهی است چون زن و شوهر خانواده‌ای را تشکیل می‌دهند، به ازدیاد نسل کمک می‌کنند، برای حفظ بنیاد مقدس و ارزشمند خانواده، زن و مرد موظف‌اند رفتار، کردار و فعالیتشان را با هم هماهنگ کنند و برخلاف باورها و تفکرات یکدیگر گام برندارند. زن‌ها حقوقی به اندازه مردان دارند که لازم‌الرعایت است و مردان نیز حقوقی بر گردن زنان دارند که سرپیچی از رعایت این حقوق نه‌تنها گناه است بلکه زندگی را برای یکدیگر تلخ می‌کنند. پس از این بدیهیات و توضیح واضحات، بنده معتقدم اگر افراد اهانت‌کننده به مردان سینماگر به خاطر پوشش زنانشان، تفکر خود را نسبت به موقعیت انسانی زنان، آن‌گونه که خدا به انسان نگاه می‌کند اصلاح می‌کردند، آن کلمه زشت را به قلم جاری نمی‌کردند. ۲- به باور نگارنده برخی که دیدگاه فرهنگی خاصی دارند، از اساس با سینما مسئله دارند و معتقدند که چون سینما از غرب آمده، آداب و رسوم و به‌اصطلاح فرهنگ به‌کارگیری آن را نیز بر ما تحمیل کرده‌اند. بد نیست خاطره‌ای را که مربوط به تولید مجموعه تلویزیونی «مسلمانان» در اروپا می‌شود، برای روشن‌شدن موضوع نقل کنم. حدود ۲۰ سال پیش برای تولید برنامه تلویزیونی «مسلمانان» به چند کشور اروپایی سفر کردیم. در بعضی از شهرهای مهم اروپا، ازجمله آمستردام پایتخت هلند و لیون فرانسه، به گروه‌های تندرویی برخورد کردیم که نمی‌گذاشتند از مساجد آنان و نماز جماعتشان تصویربرداری کنیم، چراکه آن جوانان متعصب معتقد بودند فیلم جنبه و ظرفیت نشان‌دادن ارزش‌های اسلامی، ازجمله نماز جماعت و بناهای مذهبی را ندارد. این ابزار، یعنی فیلم و سینما به وجود آمده است که فساد را نشان دهد و به گسترش فساد دامن بزند. همین نگرش، اکیپ فیلم‌برداری ما را با مشکل روبه‌رو کرده بود. اگر اندکی تأمل می‌کردیم که با آنها بحث کنیم، یا کتک می‌خوردیم یا اسیر پلیس می‌شدیم. در برادفورد انگلیس دچار گرفتاری شدیم، زیرا از دختران محجبه دبیرستانی- بدون اینکه خبر داشته باشیم این کار خلاف است- فیلم‌برداری کرده بودیم. این تفکر می‌گوید که سینما و فیلم، در بیشتر مناطق دنیا وقتی در دست نااهلان قرار می‌گیرد، می‌تواند مروج ابتذال باشد، پس افراد سالم نمی‌توانند آن را در خدمت ارزش‌ها قرار دهند. با چنین نگرشی، سینما و سینماگران باید کوبیده شوند و چنین است عده‌ای خود را محق می‌دانند که بدترین اهانت‌ها را نثار آنان کنند و اگر بتوانند مصداق آن را ثابت کنند، باید حد درباره مفتری و اهانت‌کننده جاری شود. ۳- برخی حمایت‌هایی که از نشریات و افراد مفتری و اهانت‌کنندگان می‌شود، خارج از نوع تفکری که دارند، باعث جری‌شدن آنان می‌شود. مگر می‌توان پذیرفت که عکس چند هنرمند را در نشریه‌ای چاپ کرد و صاحبان عکس را مورد اهانت‌هایی سخت قرار داد؟ پس از اقدام تأسف‌برانگیز نشریه «یالثارات»، مقام رسمی مربوط به مطبوعات - یعنی هیأت نظارت بر مطبوعات که عده‌ای افراد متدین اعم از چپ و راست در آن عضو هستند- رأی به لغو امتیاز آن داد. حمایت‌های اثرگذار از اقدامات اینچنینی، این نگاه را تقویت می‌کند که برخی هر کاری می‌خواهند می‌کنند. آیا این حمایت‌ها زمینه‌ساز تداوم ضدارزش‌ها نیست؟

هجمه به قانون کار در طرح جدید دولت برای ارزان‌سازی نیروی کار در بنگاه‌های اقتصادی ادامه دارد

حراج کارگران برای سرمایه‌گذاران

شکوفه حبیب‌زاده: باز هم کارگران هدف قرار گرفتند. درحالی‌که رکود صنایع را دربر گرفته و طیف عظیمی از کارگران در پی کاهش ظرفیت‌های اشتغال در بنگاه‌های اقتصادی، بی‌کار شده‌اند و بی‌کاران جدید فارغ‌التحصیل هم به این خیل عظیم پیوسته‌اند، وعده‌هایی از همراهی دولت با صاحبان سرمایه برای جذب آنها به سرمایه‌گذاری در اقتصاد به چشم می‌خورد. چندی پیش، محمدرضا کارگر، مدیرکل توسعه اشتغال و سیاست‌گذاری بازار کار که به‌عنوان نماینده دولت در نشست تخصصی نقش سیاست‌های حداقل دستمزد کارآفرین در صنایع کوچک و متوسط سخن می‌گفت، بر اشتغال‌زایی و مبارزه با بی‌کاری از طریق ارزان‌سازی نیروی کار و تعیین دستمزد براساس بهره‌وری تأکید کرده بود. او خطاب به فعالان بخش خصوصی گفته بود، دولت آماده است پتانسیل ارزان‌سازی کارگران را در اختیار کارفرمایان بگذارد، زیرا اساس کار این است که فارغ‌التحصیلان دانشگاهی به‌دنبال جمع‌کردن رزومه هستند و کارفرمایان می‌توانند بدون صرف هزینه برای حقوق و دستمزد، آنها را به خدمت بگیرند. سخنان او اشاره به طرحی دارد که با عنوان «نظام اشتغال استاد-شاگردی» در زمان احمدی‌نژاد مطرح شده و واحدهای بزرگ اقتصادی را هدف قرار داده بود. حالا بناست این طرح امسال از سوی دولت تعیین تکلیف شود. سخنان نماینده دولت در این نشست از سوی نمایندگان کارگری مورد انتقادهای شدیدی قرار گرفت. به گفته حسین حبیبی، دبیر کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران، تعیین مزد کمتر از حداقل قانون کار، خیانت به جامعه کارگری است. جالب آنکه نمایندگان کارفرمایان نیز در این نشست از این طرح انتقاد کرده و معتقد بودند آنچه دولت در پی آن است در صنایع هدف، به‌هیچ‌عنوان امکان اجرائی‌شدن ندارد. کارشناسان دیگر نیز معتقدند آنچه دولت در پی آن است، به‌حراج‌گذاشتن نیروی کار است و قطعا مشکلاتی را در پی خواهد داشت. بنابراین توصیه می‌کنند دولت به‌همراه سایر نهادهای حاکمیتی به‌جای اقدام به چنین عملی، بهبود فضای کسب‌وکار و کاهش ریسک سرمایه‌گذاری را در پیش گیرند تا از احتیاط صاحبان سرمایه بکاهند.

عکس: عرفان کوچاری، تسنیم

بهره‌گیری کارفرمایان از اشتغال غیررسمی در بنگاه‌ها

زهرا کریمی، عضو هیأت‌علمی دانشگاه مازندران در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه هم‌اکنون هم بسیاری از کارفرمایان حتی در واحدهای بزرگ، از اشتغال غیررسمی بهره‌مند می‌شوند، می‌گوید: درحال‌حاضر در برخی از کارگاه‌های بزرگ هم علاوه بر کارگاه‌های کوچک، برخی از کارگران با دستمزدی پایین‌تر از حداقل مزد و بدون بیمه به‌صورت غیررسمی، مشغول به فعالیت هستند. او در بیان علت این رخداد می‌افزاید: شرایط نامساعد اقتصادی در بازار کار نیز انعکاس یافته و سبب شده شاهد عرضه بسیار زیاد نیروی کار تحصیل‌کرده و ماهر، نیمه‌ماهر باشیم که وقتی دوره‌ای طولانی در جست‌وجوی کار هستند و موفق نمی‌شوند، در نهایت شرایط نامناسب برخی از این بنگاه‌ها را می‌پذیرند. این اقتصاددان با اشاره به اینکه این دوره بی‌کاری نمی‌تواند طولانی باشد و سرانجام دستمزدها و شرایط کار را تقلیل می‌دهد، تصریح می‌کند: واحدهای متوسط، کوچک و حتی بزرگ از این وضعیت به نفع خود استفاده می‌کنند. کریمی با اشاره به تلاش‌های دولت برای یافتن راهکاری با هدف کاهش بی‌کاری و افزایش فرصت‌های شغلی می‌گوید: یکی از راهکارهای ساده، بهره‌گیری از فارغ‌التحصیلان در واحدهای صنعتی به‌عنوان کارورزی است تا کارورزان با مزدهای پایین‌تر مشغول به کار شده و بیمه هم در یک دوره سه تا شش ماهه، بر آنها سخت‌گیری نکند تا در نهایت اگر مفید بودند، در بنگاه‌ها استخدام شوند.

همراهی دولت با کارفرمایان خطرناک است

او با هشدار نسبت به خطر همراهی دولت با بنگاه‌های اقتصادی در این روند می‌افزاید: در این شرایط اگر وزارت کار قصد تسهیل وضعیت قراردادهای کار برای افزایش اشتغال را داشته باشد، می‌تواند بسیار خطرناک باشد، زیرا کارفرماها درحال‌حاضر هم می‌توانند بدون بیمه و با مزدی پایین‌تر از حداقل دستمزد، نیروی انسانی استخدام کنند. اگر وزارت کار هم در این شرایط روی کارورزی مانور دهد و کار را برای کارفرمایان آسان‌تر کند، خطر آن وجود دارد که نیروی کار شاغلی که اکنون مشغول به کار هستند و حداقل مزد را می‌گیرند هم جایگزین شوند. کریمی در توضیح این تبعات می‌گوید: در این شرایط سخت که دولت با مشکلات مالی روبه‌روست و بودجه کافی نیز برای پروژه‌های عمرانی ندارد، ساده‌ترین کار کاهش هزینه‌های نیروی کار برای کارفرمایان است. این اقدام در ادبیات اقتصادی شناخته‌شده است. در شرایط رکودی نمی‌توان با کاهش هزینه‌های نیروی کار، رونق ایجاد کرد زیرا محصولات تولیدی به فروش نمی‌رسد، بنگاه‌ها از آینده مطمئن نیستند و ظرفیت خود را پایین آورده‌اند. در این وضعیت، اگر قیمت نیروی کار بسیار پایین بیاید، تنها کار راحت برای این بنگاه‌ها، کم کردن نیروی کار است نه ایجاد اشتغال اضافی.

اعتراض‌های دوسویه با طرح پیشنهادی وزارت کار

این اقتصاددان به اعتراض‌هایی که در این رابطه شده است، اشاره می‌کند: این اقدام برای کارگران شاغل و حتی کارفرمایان مطلوب نیست، زیرا سبب می‌شود شرایط بنگاه‌ها به هم بریزد. از طرفی کارگران در این واحدها احساس خطر می‌کنند و از سوی دیگر، از آنجا که این کارورزان تعهدی جدی ندارند، ممکن است ایجاد بی‌نظمی کنند. این در حالی است که مشخص نیست آیا کارفرمایان مجبور هستند علاوه بر نیروی کار موجود خود، نیروی کار ارزان در اختیار بگیرند؟ این به معنای وجود کارگران مازاد در کارخانه‌هاست و هیچ کارفرمایی حاضر به پذیرش آن نیست.

هیچ راهکار آسانی وجود ندارد

عضو هیأت‌علمی دانشگاه مازندران با نگاهی به انتخابات سال آینده می‌گوید: در سال آینده انتخابات ریاست‌جمهوری برگزار می‌شود و یکی از مسائل مهمی که اکنون دغدغه خانوارهاست، مسئله اشتغال جوانان یا ازدست‌دادن شغل برای سرپرست خانوار است. این مسئله برای دولت متکی بر رأی مردم، مطمئنا دارای اهمیت است. به همین دلیل دولت به دنبال ایجاد رونق در اقتصاد و ایجاد اشتغال خواهد بود و از وزارت کار می‌خواهد طرح‌هایی ارائه دهد که چندان هم بار مالی برای دولت به همراه نداشته باشد، اما مشکل آن است که برای چنین مسائل درهم‌تنیده‌ای، هیچ راهکار آسانی وجود ندارد. این اقتصاددان در قالب راهکار توصیه می‌کند: در این شرایط به جای چنین راهکارهای خطرناکی، بهتر آن است که دولت به همراه سایر نهادهای حاکمیتی به‌دنبال بهبود فضای کسب‌وکار و کاهش ریسک سرمایه‌گذاری برآید تا از احتیاط صاحبان سرمایه کاسته شود.

هجمه به قانون کار

حسین اکبری، نماینده مستقل کارگری، در گفت‌وگو با «شرق» با به‌چالش‌کشیدن طرح دولت، می‌گوید: این طرح فقط بخشی از روندی است که در قالب هجمه به قانون کار می‌توان از آن یاد کرد. به گفته او، فقط سه سال پس از تصویب قانون کار، تلاش‌هایی برای محدودکردن آن از سوی گروه‌های مختلف انجام گرفت. نخست بحث مناطق آزاد و خروج تعداد گسترده‌ای از کارگران از شمول قانون کار مطرح شد و سپس ماجرای خروج بنگاه‌های زیر ۱۰ نفر از شمول قانون کار در پیش گرفته شد؛ به‌این‌ترتیب هرازچندگاهی با تغییر دولت، به بخشی از قانون کار هجمه وارد شد و بخشی از کارگران از شمول کار خارج شدند. اکبری به طرحی که در دوره احمدی‌نژاد مطرح شده بود، اشاره می‌کند: در آن زمان طرح استاد-شاگردی را به میان آوردند که بخش اعظمی از کارگران را از شمول قانون کار خارج می‌کرد و به دستورالعملی که کاملا ضدقانونی بود و از یک کانال غیراصولی عبور کرده بود، می‌سپرد. او به ادامه روند بررسی این طرح در دولت یازدهم می‌پردازد و می‌گوید: در دولت یازدهم هم این طرح دوباره بررسی شد و قرار است امسال بررسی درباره آن تعیین تکلیف شود. ماده ۱۹۱ قانون کار، شرایطی را برای خروج کارگاه‌های تا ۱۰ نفر از شمول قانون کار برمی‌شمارد که اکنون آن شرایط وجود ندارد؛ اما باز هم این طرح در دستور کار بخش اشتغال وزارت کار قرار گرفته تا در شورای‌عالی کار درباره آن تعیین تکلیف شود.

فشار ۳ گروه برای تغییر قانون کار

به گفته او، با چنین هدفی، فشارهای سیاسی از سه جهت برای تغییر قانون کار در پیش گرفته می‌شود. فشارهایی از جانب اتاق‌های بازرگانی، وزارت کار و مجلس. این سه بخش سیاست‌های هماهنگی را در قالب اینکه قانون کار سختگیرانه است و از کارگران حمایت می‌کند و نه از «کار»، بنابراین باید تغییر کند، در پیش گرفته‌اند؛ براساس‌این می‌خواهند اصلاحیه‌ای به مجلس ببرند که اغلب بخش‌های حمایتی قانون کار را نشانه گرفته است. این نماینده مستقل کارگری با اشاره به اینکه برای تشویق و ترغیب سرمایه‌گذاران، اعلام می‌کنند قانون کار سختگیرانه است و باید تغییر کند، می‌گوید: نماینده مجلس می‌گوید قانون کار سختگیرانه است، نه اینکه نرخ دستمزد چقدر است. آنها ادعا می‌کنند باید قانون کار با سازمان‌های جهانی هماهنگ شود که البته ادعای کذبی نیست.

امکانات کارگران به تاراج می‌رود

او توضیح می‌دهد: بخشی از این ادعا منطبق با واقعیت است. سرمایه‌گذاران خارجی در کشورهای خود، امکاناتی را در اختیار دارند که با قانون کار موجود امکان آن وجود ندارد. به‌عنوان مثال سرمایه‌گذار خارجی می‌تواند نیروی کار خود را اخراج کند؛ اما در آن کشورها، اتحادیه‌های کارگری قدرتمند و تأمین اجتماعی فراگیر وجود دارد که اگر فردی بی‌کار شد، می‌تواند از بیمه بی‌کاری موجود استفاده کند، بدون آنکه دچار مشکل شود؛ اما در ایران اتحادیه‌های کارگری قدرتمندی نداریم که از نیروی کار دفاع کند. اگر چنین کنند، همه مزایایی که در قالب دستمزد، امنیت شغلی، ایمنی، بهداشت محیط کار و... برای کارگران فراهم شده است، به تاراج می‌رود.

اکبری با اشاره به به‌کارگیری کارورزان با دستمزدی زیر حداقل حقوق، می‌افزاید: آنچه اکنون در قالب حداقل دستمزد رایج است، نرخی است که برای خط فقر برای یک خانوار چهارنفره وجود دارد که رقمی حدودا ۳.۵ میلیون تومان محاسبه شده است. اکنون به‌عنوان مثال در خیریه نذر امام حسین (ع)، ادعا دارد با ۴۰۰ هزار تومان می‌توان کارگاه را به‌خوبی اداره کرد؛ اما این رقم هزینه ایاب‌وذهاب و وعده ناهار یک نفر هم نیست. می‌خواهند اصل را بر این بگذارند که طرفین توافق کنند چه مزدی دریافت کنند. طبیعی است که یک کارگر مجبور است با هر دستمزدی که کارفرما می‌گوید، مشغول به کار شود تا بی‌کار نماند.

می‌خواهند کارگران را به حراج بگذارند

به گفته او، با هجوم به قانون کار می‌خواهند از جیب کارگران برای سرمایه‌گذاران خرج کنند. این هجمه نشان می‌دهد می‌خواهند کارگران را فدا کنند تا سرمایه‌گذاران سرمایه‌گذاری کنند. درواقع می‌خواهند نیروی کار را به حراج بگذارند.

طرح دولت، غیرقابل اجرا است

محمد مروج، دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه معمولا در گفت‌وگوها پیرامون دستمزد، مسئله سه‌جانبه‌گرایی اتفاق نمی‌افتد، می‌گوید: بخش خصوصی همیشه در اقلیت صرف است و وزارت کار و نمایندگان کارگران چانه‌زنی می‌کنند. در این گفت‌وگوها، دولت همواره بار مالی امور رفاهی را که براساس قانون بر دوش اوست، در قالب حداقل حقوق بر کارفرمایان تحمیل می‌کند. مروج در رابطه با طرح دولت برای به کارگیری کارورزان با دستمزدی کمتر از حداقل مزد یا بدون دستمزد، ادامه می‌دهد: براساس قانون کار و تأمین اجتماعی، کارفرمایان قادر به چنین کاری نیستند، زیرا برای چنین طرحی، قانون وجود ندارد. او با اشاره به جلسه اخیر نماینده وزارت کار با اعضای اتاق بازرگانی ایران، می‌گوید: نماینده وزارت کار معتقد بود می‌توان از قانون ۱۹۱ قانون کار که براساس آن بنگاه‌هایی که زیر پنج نفر کارگر دارند، می‌توانند از برخی مواد قانون کار مستثنی شوند، استفاده کرد و آن را به بنگاه‌های دیگر نیز تعمیم داد، اما در همان جلسه نیز یادآور شدیم، حتی در صنایع کوچک و متوسط هم، چنین طرحی قابلیت اجرا ندارد. او در ادامه تصریح می‌کند: قاعده استاد- شاگردی که در قالب کارورزی در وزارت کار مطرح شده، فقط در اصناف امکان‌پذیر است و نه در بنگاه‌های اقتصادی کوچک، متوسط و بزرگ صنعتی. در صنایع براساس قانون حتی نمی‌توانیم، کارورز زیر ۱۵ سال داشته باشیم که البته این دوره برای آن کارورزی، فقط تا ۱۸ سال امکان‌پذیر خواهد بود. او با نگاهی به عواقب و تبعات این طرح می‌افزاید: ما نمی‌توانیم کارورزان را بیمه نکنیم، زیرا ممکن است طی حوادث کار، آسیب ببیند و در آن زمان، سروکار کارفرما با قوه قضائیه خواهد بود و باید دیه بدهد. مروج با تأکید بر اینکه چنین طرحی مطلقا در صنعت مقدور نیست، ادامه می‌دهد: به وزارت کار اعلام کردیم که چنین امری نیازمند قانون است و براساس قانون موجود قادر به انجام آن نیستیم. در قانون هم نمی‌توان چنین دلایلی را از بین برد، بنابراین قانونی‌کردن آن نیز در صنایع غیرممکن است.

حقیقی‌ها، بورس را تکان دادند

علی سیدخسروشاهی
تحلیلگر بازارهای مالی

شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران دیروز با ۳۷۹ واحد افزایش به عدد ۷۸هزارو ۷۰۴ واحد رسید. به‌این‌ترتیب سرمایه‌گذاران امروز در حالی پا به تالار معاملات خواهند گذاشت که تمام ۱۱ روز معاملاتی مردادماه، شاخص رشد داشته است. به‌این‌ترتیب در ماه جاری تا آخر روز گذشته، سرمایه‌گذاران به‌طور میانگین ۵.۶۲ درصد بازده کسب کرده‌اند. بهترین صنایع به لحاظ بازده صنایع معادن، فلزات اساسی، پتروشیمی، پالایشی، دارویی، رایانه و سیمان است. در چند روز اخیر معاملاتی شاخص روزانه بین نیم تا یک درصد رشد کرده است که اغلب مرهون سهام شرکت‌هایی با ارزش بازار بالاست. شرکت‌هایی که در ماه‌های اخیر بسیاری از سهام‌داران خود را مأیوس کرده بودند. در معاملات دیروز نمادهای تاپیکو، وامید، وبانک، پارسان، فخاس، ومعادن و جم بیشترین تأثیر مثبت را بر شاخص داشتند. برخلاف بسیاری از روزهای قبل، در اکثر این نمادهای شاخص‌ساز، عمده خریداران، سهام‌داران حقیقی بودند و بلوک‌های مؤثر بر شاخص و کد به کد نقشی در آن نداشتند. بازار در ابتدا پرانرژی ظاهر شد و با نزدیک‌شدن به ساعات پایانی معاملات، از شدت معاملات و هیجانات کاسته شد. باوجوداین بیش از سه هزار میلیارد ریال ارزش معاملات برای بورس اوراق بهادار تهران و هزارو ۳۰۰ میلیارد ریال برای فرابورس ایران ثبت شد. با توجه به بهبود نسبی قیمت‌های جهانی و افزایش انگیزه معامله‌گران و سرمایه‌گذاران در بازار سرمایه، به نظر نمی‌رسد که این روند صعودی قصد تغییر جهت داشته باشد، فقط ممکن است در چند روز آینده کمی از سرعت آن کاسته شود یا اصلاحی کوتاه‌مدت را تجربه کند. صنعت سیمان که مدت‌هاست تحرکی نداشته، امروز در دسته صنایع مثبت قرار گرفت تا شاید در روزهای آینده کمی بتواند امیدوارکننده‌تر روند خود را ادامه دهد. احتمال آن می‌رود که در این هفته شاهد عرضه اولیه یک شرکت دامداری در فرابورس باشیم.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۸۷۰۴,۶	۳۷۹,۷۲
شاخص قیمت	۲۸۰۳۸,۶	۱۳۵,۱۹
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۴۳۸۷,۳	۶۱,۵۰
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۱۱۵۱۱,۹	۴۹,۲۰
آزاد شناور	۸۸۲۹۴,۹	۲۹۷,۳۴
۵۰ شرکت بزرگ	۳۱۴۵,۹	۱۵,۶۰

سایه ریزش قیمت جهانی فلز زرد بر بازار ایران

طعم نوسان ۱۵هزار تومانی زیر دندان طلا

شرق: طلای جهانی روزهای پرتلاطمی را تجربه می‌کند و هم‌گام با آن، قیمت طلا در بازار داخلی نیز پرنوسان ظاهر شده است؛ به گونه‌ای که در پنج روز اخیر قیمت هر سکه بهار آزادی (طرح جدید) در بازار تهران طعم نوسان حدود ۱۵هزارتومانی را چشیده است.

در هفته گذشته قیمت طلا افت‌وخیزهای نسبتا زیادی را تجربه کرد؛ درحالی‌که تا اواسط هفته تحت‌تأثیر گزارش منفی از وضعیت رشد اقتصادی آمریکا مسیر روبه‌رشدی داشت و حتی هر اونس طلا توانست قیمت خود را به بالای هزار و ۳۶۰ دلار برساند اما در روزهای پایانی هفته هم‌زمان با انتشار آمارهایی مثبت از بازار کار آمریکا، رنگ از رخ طلا پرید و در آخرین روز هفته گذشته بهای هر اونس طلای جهانی کاهش یافت و روی رقم هزارو ۳۳۶ دلار ایستاد و دیروز نیز تا لحظه تنظیم گزارش در همین محدوده معامله شد. در کنار آن خبرهایی از گوشه‌وکنار بازار جهانی طلا به گوش می‌رسد.

به گزارش سایت طلا، به نقل از روزنامه صباح، هیأت کاراداغ، رئیس بورس استانبول تأکید کرد: با تکمیل‌شدن پروژه تأسیسات ذخیره‌سازی طلا در استانبول، این شهر به‌زودی به رقیب جدی بورس لندن در زمینه مبادلات بین‌المللی طلا تبدیل خواهد شد.

ارز	قیمت(تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۵۴۲	+۸
یورو	۳۹۴۰	+۵
پوند	۴۶۶۳	+۱۲
درهم	۹۷۱	+۲

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱,۱۰۶,۰۰۰	+۲۰۰۰
طرح جدید	۱,۱۰۷,۰۰۰	+۲۰۰۰
نیم	۵۵۸,۰۰۰	–
ربع	۲۸۸,۰۰۰	–
گرمی	۱۸۲,۰۰۰	-۱۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۱۱۳,۳۰۰	-۳۰۰
اونس (دلار)	۱۳۳۶.۴	–

ادامه از صفحه اول

قلم‌طلایی برای مجاهد بی‌کینه

حبیب‌الله پیمان هم در این مراسم گفت: «مطبوعات عادت کرده‌اند حاکمان را ببینند و مردم را نمی‌بینند. هرچقدر این چشم بازتر و شفاف‌تر باشد، فساد و خیانت در جامعه کمتر می‌شود، زیرا همه در معرض افکار عمومی قرار می‌گیرند. امثال میثمی همان مقداری هم که چشمش باز می‌شود، باز هم خوب می‌بینند». او افزود: «مطبوعات اگر یک روز هم منتشر شون،د باید حرف خود را بزنند و باید آموزش دهند که مردم بتوانند خودشان اداره کنند. مطبوعات باید راه را به سمت جامعه مدنی و دموکراسی هموار کنند. اصل مقاومت و پایداری یک موهبت بسیار والاست که میثمی این را دارد و نسل جوان هم باید این را خوب بیاموزد». مهدی غنی، از دوستان و همکاران لطف‌الله میثمی هم یادی از مادر ایشان کرد و گفت: «مادر میثمی رنج‌های زیادی را تحمل کرد، از مشکلات زندگی روزمره تا زندان‌رفتن و مخفی‌شدن‌ها. حاج‌خانم رنج‌هایی در دل داشت؛ اما در هیچ تاریخی ثبت نشد و بازگو نشد. میثمی ۱۲ سال نشریه «راه مجاهد» را در خانه مادرش منتشر کرد و وقتی توقیف شد، خانه ایشان را هم پلمپ کردند. حاج‌خانم تا پایان عمر دغدغه فرزندش را داشت». او افزود: «میثمی چهار بار زندان‌رفتن، زندگی مخفی، انفجار و انحراف دوستان را تجربه کرده و همین ضرباهنگ زندگی او بود است. او در وظیفه‌ای که داشت پیگیری و مداومت داشت و همیشه امید به آینده و مثبت‌اندیشی خود را حفظ کرد و کمتر کسی از او آیه یأس شنیده است، او از فرصت‌ها بهره می‌گرفت و این راز ماندگاری‌اش در این چند دهه است». غنی ادامه داد: «زمانی که رجایی رئیس‌جمهور شد، مردانگی کرد و به منزل حاج‌خانم آمد و پای درد دل این دوست قدیمی نشست؛ میثمی پیشنهاد چاپ نشریه را داد که رجایی هم استقبال کرد؛ اما نشریه زمانی منتشر شد که دو ماه از شهادت رجایی می‌گذشت. ۱۲ سال بعد این نشریه از سوی دادگاه مطبوعات توقیف شد، از آن تاریخ ۳۵ سال می‌گذرد؛ اما همچنان میثمی یک روزنامه‌نگار است». نوبت حجت‌الاسلام انصاری‌راد می‌شود؛ او اولین قلم طلایی را به‌خاطر شجاعت و دفاع از مطبوعات در کمیسیون اصل ۹۰ گرفته است. او گفت: «من فقط دو کلمه می‌گویم، به‌جای اینکه به میثمی تبریک عرض کنم، به انجمن دفاع تبریک عرض می‌کنم که بهترین کاری را که می‌شد انجام دهند، انجام دادند و خوب انتخاب کردند. میثمی مشوق بسیار جدی من بودند و محبت‌های ایشان خیلی به من کمک کرده است و من از ایشان آموخته‌ام». پس از او نیز علیرضا رجایی با صدای خفیف، روز خبرنگار را تبریک گفت و صحبت‌کردن درباره آقای میثمی را افتخار دانست. او گفت: «آقا لطفی روح بزرگی دارد و برای گشایش کار حتی مخالفان خود تلاش کرده است. متأسفانه رئیس‌جمهور برای بازگشایی انجمن وعده داد؛ اما محقق نشد، البته من شعری را که روی دیوار بند نوشته بود، برای آقای میثمی می‌خوانم: اما تو کوه صبر باش، صبور باش و مرد باش». بعد از پایان سخنرانی‌ها قلم طلایی را به لطف‌الله میثمی تقدیم کرد. میثمی نیز با تشکر از همه گفت: «من خیلی کم پایم می‌لرزد، حتی در زمان شکنجه هم پایم نلرزیده؛ اما امروز در حضور شما پایم لرزید. من مستحق این همه لطف نیستم، ما از نسلی هستیم که به‌گونه‌ای تربیت شدیم که هزینه بدهیم، نه اینکه تشویق شویم. من خواستم بعد انقلاب یک کار را خوب انجام دهم و این کار روزنامه‌نگاری را از صبح تا شب با هدف شعار «محدود؛ اما مقاومت نامحدود» شروع کردم».

بازی تفکیک- ادغام

یعنی وزیر باید موضوع راه، راه‌آهن، بنادر، کشتی‌رانی، هواپیمایی و هواشناسی را که هر کدام دنیای مفصل و جداگانه‌ای است به همراه موضوع مسکن و شهرسازی معوج و پرحاشیه را در دستور کار قرار دهد. جالب است که این ادغام‌ها با استدلال «چابکی» صورت گرفته است. وزارت صنایع و معادن و وزارت بازرگانی را در هم ادغام کردند و گفتند مگر ژاپن را نمی‌بینید که «میتی» دارد و صنایع و بازرگانی یک وزارت است؛ ما هم می‌خواهیم مثل ژاپن شویم پس اینها را در هم ادغام می‌کنیم و این در حالی است که شرح وظایف این وزارت در ایران و ژاپن از زمین تا آسمان تفاوت دارد. می‌خواستند وزارت نفت را در نیرو ادغام کنند که ظاهرا به خیر گذشته است. می‌خواستند مخابرات را در وزارت راه و مسکن ادغام کنند که این هم ظاهرا به خیر گذشته است و البته همه اینها را به خاطر چابکی و کوچک‌کردن دولت کرده‌اند. درحالی‌که بسیار واضح است اگر یک نفر بر اسب بنشیند، اسب بسیار چابک‌تر از زمانی خواهد بود که سه نفر بر پشت آن سوار شوند. کشوری که مسائل متعدد دارد باید براساس مسائل خود، تشکیلات خود را سامان دهد. امروز اگر نفت را از گاز تفکیک نکنیم لزوما باید آب را از نیرو تفکیک کنیم. مسئله آب منحصر به انرژی آب سرازیر از سدها که توربین‌های برق را می‌چرخاند، نیست. امروز حیات ایران‌زمین وابسته به آب است و اگر این روند ادامه پیدا کند، خطرات بسیاری کشور را تهدید خواهد کرد. امروز آب از نفت، گاز، هواپیما، راه، مسکن و کارخانه مهم‌تر است. امروز یک وزارت آب می‌خواهیم با قدرت و توان کامل و با اختیارات وسیع نه مثل سازمان محیط‌زیست دست‌بسته و ناتوان. دست از ادغام و تفکیک برداریم و به تهدیداتی که آینده جمهوری اسلامی را به مخاطره انداخته، پاسخ شایسته بدهیم.

www
shargh
daily
ir

شرکت مشاور سرمایه‌گذاری معیار
دارنده مجوز رسمی از سازمان بورس اوراق بهادار
سود ۲۳ درصد سالیانه با سبدگردانی معیار
تلفن: ۸۸۷۵۲۷۷۵ -۸۶۰۳۰۸۳۸
www.meyarco.com